

Předmětem této práce je shrnout estetické postoje Charlese Baudelaira, přičemž opírat se budu převážně o Baudelairovy teoretické spisy na pomezí kritických úvah o umění a záznamů měnící se společnosti. Coby nejklíčovější zdroj Baudelairových úvah mi poslouží jeho „salony“ o umění a esej Malíř moderního života z roku 1863, v němž, kromě jiného, Baudelaire definuje pojem modernost. V závěrečné části práce se pokusím na Baudelaira nahlédnout optikou estetické teorie století dvacátého. Vycházet budu především z textů Waltera Benjamina, jenž Baudelairovi věnoval celou sbírku esejí a spatřoval v něm prvního moderního spisovatele. Na Baudelairových poznátcích ilustruje postoje k urbanismu a modernitě. Úvahy tak přesahují uměleckou teorii a slouží jako reflexe dobových společenských změn, nepostrádajících relevanci ani pro století dvacáté.